Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Nr. 41. 1937.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 35 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Paweł Świtała — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 16 października 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE Ministra Skarbu

z dnia 31 sierpnia 1937 r.

o sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 2 — 3, 4 — 7 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 617) w brzmieniu ustawy z dnia 9 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 218) oraz na podstawie art. 2, 3 i 5 tej ustawy zarządzam co następuje:

§ 1. Polski Monopol Tytoniowy wprowadza wyroby tytoniowe do obrotu bądź przez własne zakłady, bądź przez hurtowników, z którymi zawrze odpowiednią umowę.

§ 2. (1) Sprzedaż wyrobów tytoniowych dzieli się na sprzedaż hurtową, zwykłą detaliczną i drobną.

(2) Sprzedaż hurtowa jest to zbyt przeważnie większych ilości innym kupcom.

(3) Sprzedaż zwykła detaliczna jest to zbyt w mniejszych ilościach zarówno innym kupcom, jak i spożywcom.

(4) Sprzedaż drobna jest to zbyt wyłącznie spożywcom.

§ 3. (1) Hurtowa sprzedaż wyrobów tytoniowych może być prowadzona wyłącznie przez Polski Monopol Tytoniowy lub przez osoby, z którymi Polski Monopol Tytoniowy zawarł umowę o taką sprzedaż.

(2) W umowach o hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych Polski Monopol Tytoniowy ustala:

1) terytorialny rejon, na którego obszarze dany hurtownik będzie miał prawo i obowiązek sprzedaży wyrobów tytoniowych detalistom i drobnym sprzedawcom tych wyrobów,

2) monopolowy zakład sprzedaży, w którym hurtownik będzie obowiązany nabywać wyroby tytoniowe,

3) dla własnych hurtowni Polski Monopol Tytoniowy ustala również ich rejon terytorialny.

§ 4. (1) Zwykła detaliczna sprzedaż wyrobów tytoniowych może być prowadzona wyłącznie przez osoby, z którymi Polski Monopol Tytoniowy zawarł umowę o taką sprzedaż.

(2) W umowach o zwykłą detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych Polski Monopol Tytoniowy ustala właściwą terytorialnie hurtownię, w której detalista ma nabywać wyroby tytoniowe.

(3) W każdej umowie o zwykłą detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych Polski Monopol Tytoniowy określa czy sprzedaż ta ma być prowadzona w specjalnym sklepie tytoniowym, czy też w sklepie mieszanym.

§ 5. (1) Drobna sprzedaż wyrobów tytoniowych, może być prowadzona wyłącznie przez osoby z którymi Polski Monopol Tytoniowy zawarł umowę o taką sprzedaż, bądź przez osoby, które na taką sprzedaż uzyskały zezwolenie właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

(2) Drobni sprzedawcy wyrobów tytoniowych nabywają te wyroby bądź we właściwej terytorialnie hurtowni, bądź u detalistów z rejonu tej hurtowni. Miejsce zakupu dla poszczególnych drobnych sprzedawców określa Polski Monopol Tytoniowy.

(3) W każdej umowie o drobną sprzedaż wyrobów tytoniowych Polski Monopol Tytoniowy określa, czy sprzedaż ta ma być prowadzona jako sprzedaż „sklepowa" w specjalnym sklepie tytoniowym, bądź w sklepie mieszanym, czy też jako sprzedaż „domowa" w zakładzie hotelarskim, bądź gastronomicznym.

(4) W każdym zezwoleniu na drobną sprzedaż wyrobów tytoniowych, które jest udzielane według załączonego wzoru (załącznik Nr 1) urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych określa, czy

sprzedaż ta ma być prowadzona jako sprzedaż „uliczna" czy też „dworcowa" lub „ruchoma".

(5) Jako sprzedaż „uliczna" rozumie się taka sprzedaż, prowadzona w ustalonym miejscu, przy której kupujący może nabyć wyroby tytoniowe bez konieczności wejścia do pomieszczenia, w którym wyroby są sprzedawane.

(6) Jako sprzedaż „dworcowa" rozumie się sprzedaż prowadzona we wszystkich przeznaczonych dla publiczności w ruchu osobowym pomieszczeniach i peronach dworców kolejowych, lotniczych, autobusowych i morskich.

(7) Jako sprzedaż „ruchoma" rozumie się sprzedaż prowadzona z obnośnych skrzynek lub z wózków, w pociągach na wystawach, targach itp.

§ 6. (1) Hurtownicy, detaliści i drobni sprzedawcy, prowadzący sprzedaż w specjalnych sklepach tytoniowych, mogą sprzedawać wszystkie wprowadzone do obrotu przez Polski Monopol Tytoniowy wyroby tytoniowe.

(2) Drobni sprzedawcy z wyjątkiem wymienionych w ustępie poprzednim mogą sprzedawać:

1) w sprzedaży sklepowej, ulicznej i dworcowej tylko papierosy i cygara wyrobu Polskiego Monopolu Tytoniowego, a za zgodą Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, względnie właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych, również tytoń wyrobu Polskiego Monopolu Tytoniowego,

2) w sprzedaży domowej i ruchomej tylko cygara i papierosy wprowadzone do obrotu przez Polski Monopol Tytoniowy.

(3) O ile z umów z zarządami monopolów zagranicznych wynika obowiązek dopuszczenia do sprzedaży wyrobów tych monopolów w szerszym zakresie, aniżeli to wynika z przepisów ustępu poprzedniego, Polski Monopol Tytoniowy będzie uprawniony do rozszerzenia prawa sprzedaży tych wyrobów.

§ 7. (1) Wyroby tytoniowe z wyjątkiem wymienionych w ustępie następnym, wolno sprzedawać tylko w oryginalnych bezpośrednich opakowaniach zaopatrzonych etykietą lub banderolą monopolową.

(2) Wyrabiane przez Polski Monopol Tytoniowy cygara i papierosy oraz skrętki i tytoń do żucia mogą być sprzedawane na sztuki, a presówka i tabaka na wagę.

(3) Bez zgody Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego nie wolno sprzedawcom wyrobów tytoniowych umieszczać na opakowaniach z wyrobami tytoniowymi żadnych oznaczeń lub napisów.

§ 8. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może wyłączać od sprzedaży niektóre gatunki wyrobów tytoniowych na określonych przez nią obszarach państwa.

§ 9. (1) Wyroby tytoniowe mogą być sprzedawane spożywcom tylko po cenach taryfowych, tj. po cenach ustalonych w każdocześnie obowiązującym cenniku, wydawanym w drodze rozporządzenia Ministra Skarbu.

(2) Detaliści i drobni sprzedawcy nabywają wyroby tytoniowe, w ustalonych dla nich miejscach zakupu tych wyrobów, po cenach taryfowych, zmniejszonych o rabat wynoszący:

1) dla detalistów — 6% od tytoni krajanych i 8% od pozostałych wyrobów,

2) dla drobnych sprzedawców, prowadzących sprzedaż sklepową w specjalnych sklepach tytoniowych — 6% od tytoni krajanych i 8% od pozostałych wyrobów,

3) dla drobnych sprzedawców, prowadzących sprzedaż sklepową w sklepach mieszanych — 5% od tytoni krajanych i 6% od pozostałych wyrobów,

4) dla drobnych sprzedawców, prowadzących sprzedaż uliczną, dworcową bądź ruchomą — 5% od tytoni krajanych i 7% od pozostałych wyrobów,

5) dla drobnych sprzedawców, prowadzących sprzedaż domową — 6%.

(3) Hurtownicy i detaliści są obowiązani udzielać detalistom i drobnym sprzedawcom rabatów określonych w ustępie poprzednim w punktach 1)—5).

§ 10. (1) Zezwolenia na drobną sprzedaż wyrobów tytoniowych „uliczną", „dworcową" i „ruchomą", wydaje właściwy urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych oznaczonej osobie i na oznaczone miejsce sprzedaży.

(2) Zezwolenia te są wydawane bądź na czas nieograniczony, bądź na oznaczony okres czasu.

§ 11. Nie mogą otrzymać zezwolenia na sprzedaż wyrobów tytoniowych bądź zawrzeć umowy z Polskim Monopolem Tytoniowym o sprzedaż tych wyrobów:

a) posłowie i senatorowie,

b) pracownicy państwowi, samorządowi i instytucji publicznoprawnych, bez względu na charakter stosunku służbowego, z wyjątkiem pracowników pełniących funkcje bezpłatnie,

c) osoby, przeciw którym toczy się postępowanie karne sądowe, karne skarbowe lub upadłościowe,

d) osoby, skazane prawomocnym wyrokiem sądu karnego na karę dodatkową utraty praw publicznych,

e) osoby, skazane prawomocnie za przemytnictwo, nielegalną fabrykację lub sprzedaż wyrobów monopolowych, oszustwo i inne przestępstwa z chęci zysku, bądź za przestępstwa przeciwko Państwu,

f) osoby, niezdolne według prawa cywilnego do zaciągania zobowiązań lub do swobodnego rozporządzania swym majątkiem,

g) osoby, nie posiadające obywatelstwa polskiego,

h) osoby stale zamieszkałe poza granicami państwa.

§ 12. (1) Zezwolenia na drobną sprzedaż wyrobów tytoniowych są przywiązane do osób, którym zostały wydane i nie mogą być odstępowane innym osobom pod żadnym tytułem.

(2) Posiadacz zezwolenia na prowadzenie drobnej sprzedaży wyrobów tytoniowych jest całkowicie odpowiedzialny za czynności zatrudnionego w jego przedsiębiorstwie personelu.

(Dokończenie nastąpi).

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 września 1937 r. nr. 71).

OBWIESZCZENIE
Wojewody Śląskiego

z dnia 23 września 1937 r.

o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Wojewody Śląskiego z dnia 22 lipca 1937 r. w sprawie strefy nadgranicznej.

W rozporządzeniu Wojewody Śląskiego z dnia 22 lipca 1937 r. w sprawie strefy nadgranicznej (Gazeta Urzędowa Wojew. Śl. nr. 31, poz. 212) prostuje się co następuje:

1) w § 1 punkt b): za słowem „Pniowiec" umieścić słowo „Radzionków",

2) w § 2 punkt d): za słowem „granicy" a przed słowem „Bytków" umieścić słowo „gminy".

Wojewoda Śląski:

w z.:

(—) Dr. Saloni,

Wicewojewoda.

(Przedruk z Gaz. Urz. W. Śl. Nr. 41 z dnia 7 paźdz. 1937 r.)

DYREKCJA POLICJI
w Katowicach.

Nr. Wet.-12/24/1. Katowice, dnia 29 września 1937.

ZARZĄDZENIE
POLICYJNO-WETERYNARYJNE
Dyrekcji Policji w Katowicach

z dnia 29 września 1937 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny w powiecie katowickim.

Wobec urzędowego stwierdzenia wścieklizny u psa, biegającego swobodnie na obszarze gminy Mała Dąbrówka — Dyrekcja Policji zmienia rozporządzenie policyjno weterynaryjne z dnia 8 września 1937 r. (Gaz. Urzędowa Wojew. Śląskiego Nr. 38, poz. 277) w sprawie zwalczania wścieklizny w powiecie katowickim w § 1 ust. 1 jak następuje:

§ 1.

Na całym obszarze powiatu katowickiego oraz w mieście Katowicach wszystkie psy winne być trzymane dniem i nocą na trwałej uwięzi, a w razie prowadzenia zaopatrzone w bezpieczne kagańce i trzymane na smyczy.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego.

Za Dyrektora Policji

(—) Kutzner

Wicedyrektor.

(Przedruk z Gaz. Urz. W. Śl. Nr. 41 z dnia 7 paźdz. 1937 r.)

Wojewoda Śląski
Nr A. I. 49a/10

Okólnik Nr 3

w sprawie przywrócenia prawidłowej pisowni nazwisk.

(Gaz. Urzęd. Nr 40, poz. 298).

W związku z wygaśnięciem Konwencji Genewskiej z 1922 r. Urząd Wojewódzki Śląski wyjaśnia, iż odtąd podstawę do przeprowadzenia sprostowania skażonej pisowni nazwisk osób, urodzonych na terenie górnośląskiej części tut. województwa, stanowi § 18 obwieszczenia z dnia 25. VII. 1899 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o urzędowym stwierdzaniu stanu cywilnego i zawieraniu małżeństw (Dz. U. Rz str. 225).

Sprostowanie przeprowadza właściwy urzędnik stanu cywilnego za zezwoleniem władzy nadzorczej w formie sprostowania „widocznego błędu pisarskiego". Przepis § 18 powołanego wyżej obwieszczenia nie przewiduje wprawdzie wniosku ze strony osoby, której nazwisko ma być sprostowane, niemniej jednak sprostowania można dokonać po wyrażeniu pisemnej zgody przez osobę interesowaną. Wszelkie podania o sprostowanie skażonej pisowni nazwisk wolne są od opłaty stemplowej, jako zawierające wniosek w sprawie publicznej.

Odnośnie osób, których rejestry stanu cywilnego znajdują się w Niemczech, postępowanie dotychczasowe zostaje niezmienione.

Przypomina się jednakże, iż w sprawach rekwizycji akt stanu cywilnego należy bezpośrednio zwracać się do władz niemieckich w myśl art. 19 układu polsko-niemieckiego o obrocie prawnym z dnia 5. III. 1924 r. i zgodnie z tut. zarządzeniami z dnia 26. III. 1934 r. nr A. I. 43/7 oraz z 6. IV. 1937 r. nr A. I. 47/2, a nie przez Konsulat Generalny R. P. w Opolu jak to dotychczas bywa praktykowane.

Należy dołożyć wszelkich starań, ażeby akcja związana z przywróceniem prawidłowej pisowni nazwiskom polskim nie osłabła.

Katowice, dnia 10 września 1937 r.

Wojewoda

w z.

(—) L. Malhomme

P. o. II. Wicewojewody.

Okólnik Nr 52

z dnia 20 września 1937 r.

w sprawie zakazu pędzenia zwierząt po drogach.

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Rozwijający się ruch, szczególnie pojazdów mechanicznych, na drogach publicznych napotyka się

na szereg utrudnień i przeszkód. Jedną z przyczyn tamowania lub niekiedy nawet uniemożliwiania normalnego ruchu jest fakt nader częstego pędzenia zwierząt po drogach publicznych, przy czym zajmowanie całej szerokości drogi przez stado pędzonych zwierząt nie należy do zjawisk rzadkich. Ten stan rzeczy nie tylko hamuje, a często nawet uniemożliwia normalny ruch na drogach i powoduje nieszczęśliwe wypadki, ale wpływa także w wysokim stopniu na niszczenie nawierzchni drogi, skarp, nasypów i rowów i wobec tego nadal tolerowany być nie może. Zarządzam zatym, co następuje:

Na drogach publicznych o twardej nawierzchni (drogach bitych) pędzenie zwierząt stadem jest niedopuszczalne. Wolno pędzić jedynie poszczególne zwierzęta pod warunkiem prowadzenia ich na uwięzi, przy czym mogą być prowadzone tylko prawą krawędzią drogi tak, by normalny ruch na drodze nie był hamowany. Przepędzanie zwierząt stadem przez drogi publiczne o nawierzchni trwałej może być dopuszczone jedynie w przypadku konieczności przepędzania zwierzęt z terenów przylegających do drogi z jednej na tereny przylegające do drogi — z drugiej strony i tam, gdzie nie ma innej drogi na pędzenia zwierząt z obór, stajni i t. p. na pastwisko i odwrótnie.

Zechcą P. P. Wojewodowie (Komisarz Rządu) i Starostowie dopilnować, by zarządzenie niniejsze zostało niezwłocznie wprowadzone w życie i było ściśle przestrzegane. Winnych niezastosowania się należy za tamowanie ruchu pociągać do odpowiedzialności karnej administracyjnej na zasadzie przepisów ustawy z dnia 7 października 1921 o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 655). w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151).

(—) Sławoj Składkowski
Minister

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. nr. 25)

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: Sm. II - 3/4.

Obwieszczenie.

Rada gminna w Bańgowie wybrała w dniu 12 sierpnia rb. na stanowisko honorowego ławnika gminy kolejarza Tomasza Labrygę.

Wymienionego na stanowisko to zatwierdziłem i zaprzysiężyłem.

Katowice, dnia 6 października 1937 r.

Starosta
w z.
(—) Richter.

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: Sm. II - 3/6.

Obwieszczenie.

Na stanowisko honorowego ławnika gminy Kochłowice zatwierdziłem i zaprzysiężyłem maszynistę Franciszka Cebulę.

Katowice, dnia 28 września 1937 r.

Starosta
w z.
(—) Richter.

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.** Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych

Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.